

Bibliografia

Podręcznik ogrzewania i wietrzenia. H. Rietschel. Wydanie dziewiąte, opracowane przez prof. dr. inż. H. Gröber'a, wraz z rozdziałem o higienie przez prof. dr. med. J. Brügers'a, z 298 rys. i 27 tablicami liczbowymi, str. XIV+258; tłumaczenie z niemieckiego — przejrane i dostosowane do polskich norm technicznych przez inż. F. Bąkowskiego; wydane nakładem Związku Właścicieli Przedsiębiorstw Urządzeń Zdrowotnych Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa 1933. Cena zł. 30.

Podręcznik ten w różnych wydaniach znany jest od lat kilkudziesięciu każdemu inżynierowi i technikowi, pracującemu w ogrzewnictwie. Autor tego podręcznika, prof. Rietschel, jest twórcą metod naukowych obliczania urządzeń ogrzewniczych. Gdy przed laty kilkudziesięciu obliczanie instalacji ogrzewniczych odbywało się sposobami ciemnej empirji, wyrażanymi często tajemniczymi formułkami, dziś — dzięki pracy całego życia prof. Rietschela — sprawa projektowania i obliczenia instalacji ogrzewniczych jest postawiona na stopie naukowej i załatwia się z zachowaniem wszelkich wymagań odpowiednich działów nauki. Prace prof. Rietschela są też u nas w odpowiednich sferach technicznych wysoce cenione, nie tylko ze względu na użyteczność, lecz ze względu na ideowość i wytrwałość w pracy ich autora.

Podręcznik omawiany podzielony został na trzy części. Pierwsza część obejmuje „Opis urządzeń ogrzewniczych” i podaje opisy ogrzewań miejscowych oraz centralnych, jako to: wodnych, parowych, powietrznych ze wszelkimi w praktyce stosowanymi odmianami; następnie podaje opisy urządzeń wentylacyjnych. Rozdział ten kończy się pracą prof. Brügers'a, zatytułowaną: „Znaczenie higieniczne ogrzewania i wietrzenia”. Praca ta daje czytelnikowi pełną świadomość celów i potrzeb, jakim ma służyć instalacja ogrzewania i wietrzenia.

Druga część podręcznika obejmuje „Obliczenia” powyższych urządzeń. Część ta, moim zdaniem, jest największą zasługą prof. Rietschela, gdyż przez umiejętne i praktyczne ujęcie praw fizyki w formuły matematyczne, przydatne do bezpośredniego stosowania rachunkowego, pozwala inżynierowi, projektującemu instalację ogrzewniczą, wnikać ilościowo w szczegóły zjawisk fizycznych zachodzących w instalacji i wskazuje, jakie należy dać rozmiary odpowiednim częściom, nie komplikując sobie pracy zbędnymi nieraz jak dla zawodowców wycieczkami teoretycznymi.

Trzecia część powyższego podręcznika obejmuje „Tablice liczbowe”, z których bezpośrednio można wybrać rozmiary różnych części instalacji. Tablice te są oparte na wieloletniej praktyce ogrzewniczej, jak również na licznych doświadczeniach, wykonywanych metodycznie w pracowniach badawczych, znajdujących się przy Politechnice Berlińskiej i Monachijskiej. Tablice te pozwalają w sposób prosty i stosunkowo szybki obliczać szczegóły instalacji ogrzewniczych, nie stosując rachunku algebraicznego, któryby w większości przypadków nie doprowadził do wyników liczbowych. Liczne wreszcie przykłady liczbowe dostatecznie wyjaśniają sposoby obliczeń.

Redaktor polskiego wydania inż. F. Bąkowski uzupełnił i przystosował to wydawnictwo do warunków naszego kraju, zamieszczając normy, które zostały ustalone przez Koło Ogrzewników Stowarzyszenia Techników Polskich w Warszawie. Na zasadzie tych danych, podane zostały najniższe temperatury różnych dzielnic naszego kraju i przedstawione na odpowiedniej mapie; podane zostały następnie typy naszych grzejników, kotłów i odpowiednich części, wytwarzanych w kraju. Na zakończenie tych słów kilku zaznaczyć należy, iż język i słownictwo jest bardzo udatne, choć niektóre nazwy spolszczone, jak się to daje nieraz wyczuwać w rozmowie, rażą jeszcze wielu zawodowców ze względu na ich nowość. Jednakże należy pozbyć się tych przyzwyczajęń obcojęzycznych, czemu też daje przykład inż. Bąkowski, stosując „śmiało” nazwy, które są zupełnie poprawne i zrozumiałe. A więc mamy wyrażenia np.: — nawiewny, wywiewny, — zdalaczny, — nawietrzanie, — wywietrzanie, — złady i t. p.; nazwy te zastępują dosyć długie nieraz zdania, które określają dane pojęcie. Podręcznik ten przeto jest wielką zdobyczą dla inżynierów i techników, projektujących instalacje ogrzewnicze i wentylacyjne, a sprawnie funkcjonujące instalacje, obliczone podanymi metodami, umocnią w odpowiednich sferach przekonanie o praktyczności i celowości tych instalacji.

H. Czopowski.

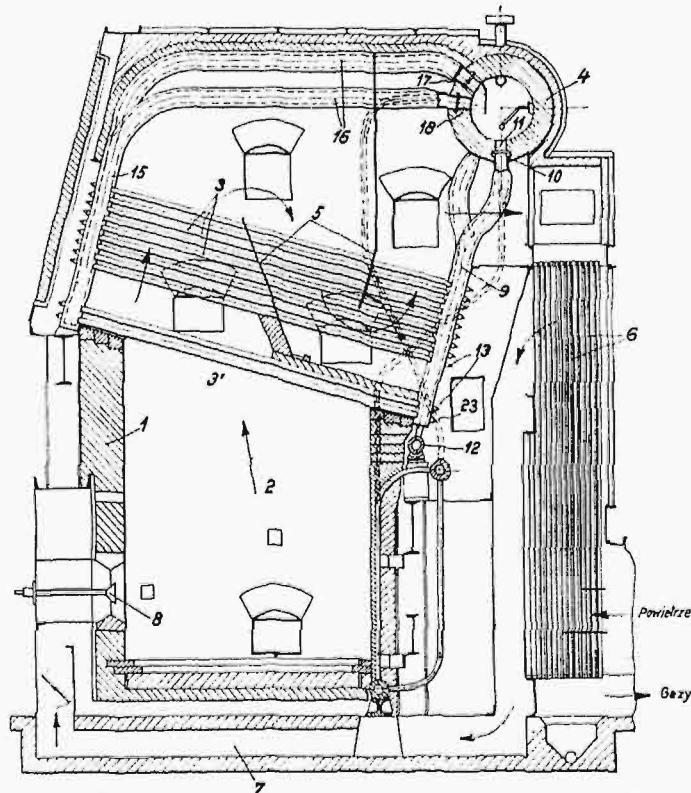
Z literatury patentowej

Patent Nr. 18300.

Polskie Zakł. Babcock - Zieleniewski, S. A. (Sosnowiec).

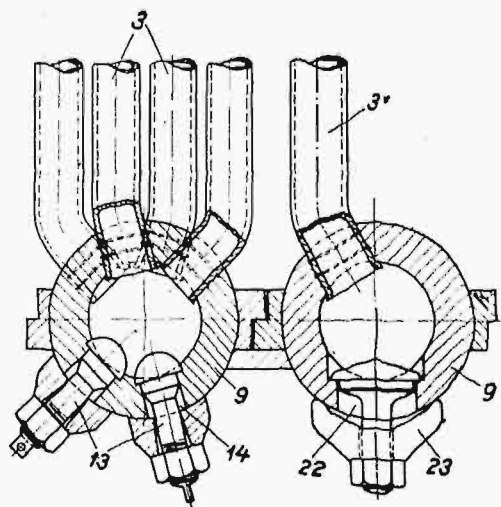
Kocioł sekcyjny wysokiego ciśnienia.

Przedmiotem wynalazku jest kocioł sekcyjny do wytwarzania pary o wysokim ciśnieniu. Nowość pomysłu polega na tem, że dzięki specjalnym kształtom przewodów do przepływu krążącej wody opory w nich są znacznie zmniejszone.

Rys. 1.

Istota wynalazku jest wyjaśniona w zastosowaniu do kotła typu sekcyjnego znanej konstrukcji, posiadającego zwykły zbiornik do pary i wody i nachylone do poziomu opłomki do wytwarzania pary.

Rys. 2.

Połączenia pomiędzy przestrzenią wodną zbiornika 4 a dolnymi końcami opłomek 3 są utworzone z większej liczby rur opadowych 9 — zarazem komór sekcyjnych tylnych—